

om visse Tjenestemænd, at de er „ligestillede“, kan lade dem komme med ind under Loven. Det er altsaa Anskuelsen, og ud fra dette Synspunkt vil Dyrtidstillægsloven til sin Tid blive fortolket i Ministeriet.

Moltesen: Hvis denne Udtalelse af den højtærede Kultusminister var en Retraktation af det, som han sagde forleden Dag, kan jeg naturligvis kun være tilfreds med det. Den højtærede Minister anførte forleden den Begrundelse, at „vi i Kultusministeriet mener, at de lønnes af Staten“. Men Meningen er altsaa den højtærede Ministers private Mening; det er imidlertid ikke en autoritativ Mening. Saaledes forstaar jeg den højtærede Ministers Udtalelser nu. Naar Finansministeren imidlertid mener, at Præsterne kan komme ind under Dyrtidsloven, saa er der altsaa for saa vidt ikke noget at sige til den Sag. Men Præsterne kan ikke komme ind under Loven som de, der er lønnede i Henhold til en af Staten vedtaget Lønningslov. Dette er det afgørende i denne Sag. Det Principspørgsmaal, om de er lønnede af Staten, maa ikke afgøres rent tilfældigt her. Det kan maaske siges, at de lønnes af Staten, men det har aldrig været i Henhold til en Lønningslov.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Jeg maa sige, at jeg har nu den Anskuelse, og det er dog mig, der staar i Spidsen for Kultusministeriet. Det er selvfølgelig officielt, naar jeg siger, at de er statslønnede.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): I Anledning af den Diskussion, som her føres, vil jeg gerne oplyse, at under en Konference, et Underudvalg af Dyrtidsudvalget har haft i Finansministeriet med Ministeren og Ministeriets Embedsmænd, blev det meddelt, at man under Udarbejdelsen af Forslaget om Dyrtidstillæg havde tænkt, at dette ogsaa skulde omfatte Præsterne, og man tilføjede, at hvis man ikke troede, det var tilstrækkelig klart udtrykt i Forslaget, vilde der blive stillet et Ændringsforslag, saaledes at det vilde komme til klart at fremgaa af Forslagets Ordlyd. Jeg nævner det blot, fordi det jo saa under den Form vil komme til Behandling i Udvalget.

Moltesen: Ja, det er jo en fortræffelig Oplysning; vi her har faaet, at det nu

beror paa, hvordan Udvalget angaaende Forslag til Lov om Dyrtidstillæg vil stille sig, endvidere at Finansministeren mener, at de kan komme ind under Loven om Dyrtidstillæg. Jeg protesterer blot imod, at det kan være med den Begrundelse, den højtærede Kultusminister gav forleden. Det er den højtærede Ministers Mening i Øjeblikket, men det er altsaa noget, man kan diskutere, og som det er ens Pligt, naar man er uenig med ham, at protestere imod. Det er ikke den almindelige Mening, men det er den højtærede Ministers og maaske det nuværende Ministeriums Mening. Men det er noget, som ikke kan betragtes som afgjort for al Fremtid, hvem Stiftsmidlerne tilhører.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Forleden Dag sagde jeg udtrykkelig, at jeg vidste, der var forskellige Meninger om dette Spørgsmaal, og at det kunde man disputere om. Men jeg udtalte min Mening, og den er selvfølgelig officiel som min Mening. Om man vil diskutere dette Spørgsmaal senere, naar det kommer for, er en anden Sag, men i dette Øjeblik er der Tale om, hvorvidt Præsterne kommer ind under Dyrtidstillægsloven, og det afgøres af Finansministeren.

Slengerik: Da det ærede Medlem for Vinderup-Kredsen (Moltesen) ikke var rigtig paa det rene med, om man kunde anse Stiftsmidlerne for at være Statsmidler eller Kirkemidler, og da det ærede Medlem tilhører det historiske Venstre, skal jeg tillade mig at oplyse, hvad det historiske Venstre har ment i saa Henseende. Berg holdt ved Finanslovbehandlingen i 1876—77 en Tale, hvori han blandt andet siger om Stiftsmidlerne: „Under de Forhandlinger, vi har ført om Anvendelsen af disse Midler her i Rigsdagen, har man fra begge Sider“ — o: baade fra Højres og fra Venstres Side — „erkendt, at de var Statsmidler. Naar enkelte Røster udefra har lydt herind, at det var Kirkens Midler, og at man har villet bebrejde os her den Tvetydighed, som saaledes fandtes i Udtalelserne, idet somme erklærede det for Statsmidler, andre for Kirkens Midler, saa har man svaret, at man ikke var ansvarlig for, hvad andre havde ment, men at Forslagene fra Regeringens Side nok som viste, at man anerkendte disse Midler for Statsmidler“. Fra Regeringens Side — det var den Gang fra Højres Side. Altsaa baade fra Venstres Side gennem